

Številka: 018-024/2025-5

Datum: 11. 4. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 20. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Igorja Luzarja kot predsednika senata ter mag. Zlate Jerman kot članice senata in Marka Medveda kot člana senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Najem produkcije in prenos bogoslužja – Župnijska cerkev svetega Duha v Celju*«, ki ga je z vložitvijo zahtevka za revizijo začel vlagatelj CUT production, tv produkcija, d.o.o., Vojkova cesta 58, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), na podlagi predloga za izdajo sklepa po prvem odstavku 20. člena ZPVPJN, ki ga je vložil naročnik Radiotelevizija Slovenija javni zavod, Kolodvorska ulica 2, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), 11. 4. 2025

odločila:

1. Predlogu naročnika za izdajo sklepa, s katerim se mu kljub vložnemu zahtevku za revizijo dovoli sklenitev pogodbe o izvedbi javnega naročila, se ne ugotovi.
2. Predlogu naročnika za izdajo sklepa, s katerim se mu kljub vložnemu zahtevku za revizijo dovoli začetek novega postopka javnega naročanja za isti predmet naročanja, se ne ugotovi.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja v postopku naročila male vrednosti, je bilo 6. 3. 2025 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN001398/2025-SL1/01.

Naročnik je 1. 4. 2025 sprejel in istega dne na Portalu javnih naročil objavil »*Odločitev o oddaji javnega naročila JN-S0720*« (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila), iz katere izhaja, da je naročnik predmetno javno naročilo oddal ponudniku ATANA, d.o.o. (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), čigar ponudba je bila glede na merilo drugouvrščena in jo je naročnik ocenil kot dopustno. Naročnik je namreč za ponudbo vlagatelja, ki je bila po merilu prvuouvrščena, ugotovil, da ni dopustna.

Vlagatelj je 7. 4. 2025 zoper odločitev o oddaji javnega naročila vložil zahtevek za revizijo.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 7. 4. 2025 posredoval predlog za izdajo sklepa, s katerim se dovoli sklenitev pogodbe ali začetek novega postopka javnega naročanja za isti predmet naročanja.

Po preučitvi naročnikovega predloga je Državna revizijska komisija na podlagi 20. člena ZPVPJN odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

ZPVPJN v prvem odstavku 17. člena določa, da lahko naročnik, ne glede na vloženi zahtevek za revizijo, nadaljuje postopek oddaje javnega naročila, ne sme pa skleniti pogodbe, ustaviti postopka javnega naročanja, zavrniti vseh ponudb ali začeti novega postopka javnega naročanja za isti predmet naročanja. Temeljno pravilo ZPVPJN torej je, da lahko naročnik po prejemu zahtevka za revizijo nadaljuje s postopkom oddaje javnega naročila, vendar pa, dokler postopek pravnega varstva ni končan s (pravnomočno) odločitvijo naročnika ali Državne revizijske komisije, ne sme skleniti pogodbe o oddaji javnega naročila (razen v primeru, ko to dovoljuje zakon) oziroma opraviti določenih drugih ravnanj (tj. zavrniti vseh ponudb, ustaviti postopka, začeti novega postopka), ki po vsebini predstavljajo zaključek postopka oddaje javnega naročila. Le izjemoma lahko naročnik, kljub vložnemu zahtevku za revizijo, opravi ta dejanja, in sicer v primerih ter pod pogoji, ki so taksativno navedeni v prvem odstavku 17. člena ZPVPJN, ter v primeru, če to dovoli Državna revizijska komisija na podlagi njegovega predloga (četrty odstavek 20. člena ZPVPJN).

Skladno s prvim odstavkom 20. člena ZPVPJN lahko naročnik ob prejemu zahtevka za revizijo ali kadarkoli med predrevizijskim ali revizijskim postopkom na Državno revizijsko komisijo naslovi predlog za izdajo sklepa, s katerim se kljub vložnemu zahtevku za revizijo (med drugim) dovoli sklenitev pogodbe (prva alineja prvega odstavka 20. člena ZPVPJN) ali začetek novega postopka javnega naročanja za isti predmet naročila (četrta alineja prvega odstavka 20. člena ZPVPJN) – kar predlaga tudi naročnik v konkretnem primeru.

Državna revizijska komisija v skladu s četrtyim odstavkom 20. člena ZPVPJN predlogu naročnika ugotdi, če po preučitvi vseh pomembnih okoliščin primera in upošteva razmerje med škodljivimi posledicami ugoditve predlogu in koristmi za javni interes ter koristmi za osebe, ki bi lahko bile oškodovane, ugotovi, da obstajajo prevladujoči razlogi, povezani z javnim interesom, vključno z obrambnim in varnostnim interesom, ki zahtevajo, da se predlogu ugotdi. Zgolj ekonomski interesi ne morejo predstavljati prevladujočih razlogov, povezanih z javnim interesom. Prevladujoči interesi, povezani z obrambo in varnostjo, so tisti, ki so povezani z izvedbo obrambnega ali varnostnega programa, katerega del je javno naročilo. ZPVPJN hkrati določa, da Državna revizijska komisija naročnikov predlog za začetek novega postopka javnega naročanja za isti predmet naročanja zavrne, če izvedba naročila ni nujna.

Ker predstavlja možnost iz četrtega odstavka 20. člena ZPVPJN izjemo glede na strogo pravilo iz prvega odstavka 17. člena ZPVPJN, izjeme pa je treba razlagati ozko, gre poudariti, da je ta možnost pridržana le za res izjemne in glede na konkretne okoliščine posameznega primera posebej utemeljene primere. Prav tako je zaradi tega trditveno in dokazno breme glede obstoja okoliščin, ki bi v konkretnem primeru lahko opravičevale izjemo od splošnega pravila, na strani naročnika. Državna revizijska komisija mora zato pri odločanju o tem, ali lahko naročnik kljub vložnemu zahtevku za revizijo sklene pogodbo o izvedbi javnega naročila oziroma za isti predmet začne nov postopek javnega naročanja, ugotavljati ne samo obstoj javnega interesa (saj ta po naravi stvari obstaja v vsakem izvedenem javnem naročilu, s katerim naročniki zadovoljujejo potrebe v javnem interesu in zagotavljajo nemoteno izvajanje javnih storitev), temveč mora ugotavljati tudi posebne okoliščine, ki utemeljujejo takšno odločitev in ki kažejo na dejansko nevarnost resne in nepopravljive škode ter na nujnost njene preprečitve. Za ugoditev predlogu mora tako naročnik izkazati višjo stopnjo intenzivnosti škodljivih posledic, kot jih s pravilom o

prepovedi sklenitve pogodbe iz prvega odstavka 17. člena ZPVPJN predvideva že sam zakon, saj v nasprotnem primeru to pravilo ne bi imelo pomena. Šele v primeru, kadar obseg škodljivih posledic preseže tisto mejo, ki je že sicer vključena v pravilo iz prvega odstavka 17. člena ZPVPJN, je možno zaključiti, da ne gre več za običajne oziroma pričakovane posledice, temveč za škodljive posledice, kjer je intervencija Državne revizijske komisije v smislu izdaje sklepa po četrtem odstavku 20. člena ZPVPJN nujna.

V obravnavanem primeru naročnik v predlogu za izdajo sklepa po četrtem odstavku 20. člena ZPVPJN najprej pojasnjuje razloge za zavrnitev vlagateljeve ponudbe, kot jih je navedel v odločitvi o oddaji javnega naročila. V nadaljevanju svoj predlog utemeljuje s pojasnilom, da izvedba storitve, ki jo naroča s predmetnim javnim naročilom, v prvem terminu (tj. 6. 4. 2025) že ob objavi odločitve o oddaji javnega naročila ni bila izvedljiva zaradi nepričakovanega daljšega poteka postopka javnega naročila in zaradi razlogov, ki jih ni mogel predvideti. Z vloženim zahtevkom za revizijo pa je ogroženo izvajanje storitev tudi v preostalih predvidenih terminih in s tem izvedba celotnega javnega naročila, s katerim naročnik uresničuje Programsko-produkcijski načrt za leto 2025. V njem je naročnik sprejel, da se v letu 2025 zagotovi prenose bogoslužij, s čimer kot javni zavod posebnega kulturnega in nacionalnega pomena izpolnjuje eno izmed svojih temeljnih nalog, v okviru katerih mora med drugim posebno pozornost posvečati položaju in delovanju registriranih verskih skupnosti (skladno s 15. alinejo prvega odstavka 4. člena Zakona o Radioteleviziji Slovenija – Uradni list RS, št. 96/05, s sprem.).

Glede na to, da naročnik v predlogu prvenstveno predlaga izdajo sklepa, s katerim bi se mu kljub vloženemu zahtevku za revizijo dovolilo sklenitev pogodbe, je Državna revizijska komisija najprej obravnavala predmetni naročnikov predlog.

Kot predhodno že poudarjeno, gre pri sklenitvi pogodbe po četrtem odstavku 20. člena ZPVPJN za izjemo od pravila o prepovedi sklenitve pogodbe iz prvega odstavka 17. člena ZPVPJN, zato je na naročniku breme, da dokazano predstavi argumente glede obstoja okoliščin, ki bi v konkretnem primeru lahko opravičevale to izjemo. Zgolj izvajanje temeljnih nalog naročnika kot javnega zavoda po zakonu, ki opredeljuje njegovo delovanje – s čimer naročnik v konkretnem primeru po vsebini utemeljuje obstoj javnega interesa – še ne predstavlja okoliščine, ki bi že sama po sebi in v vsakem primeru avtomatično utemeljevala ugoditev predlogu po 20. členu ZPVPJN. Glede na to, da morajo za ugoditev predlogu po prvem odstavku 20. člena ZPVPJN poleg javnega interesa obstajati še druge utemeljene okoliščine, zaradi katerih prevladujejo koristi javnega interesa nad koristmi drugih oseb, ki bi lahko z ugoditvijo predlogu bile oškodovane, je treba v obravnavanem primeru ugotoviti, da naročnik v predlogu teh drugih okoliščin niti ne navaja. Naročnik se namreč zgolj sklicuje na nemožnost pravočasnega pričetka izvajanja javnega naročila oziroma ogroženost (celotne) izvedbe javnega naročila zaradi vloženega zahtevka za revizijo. V tej zvezi Državna revizijska komisija pojasnjuje, da je naročnik tisti, ki mora skrbeti za pravočasen pričetek aktivnosti za izvedbo postopka javnega naročila in sklenitev pogodb. Pri tem je okoliščina, da utegne kateri od (potencialnih) ponudnikov uresničiti možnost uveljavljanja pravnega varstva, naročniku vseskozi znana, zato jo mora s skrbnostjo dobrega strokovnjaka vnaprej predvideti in s pravočasnim postopanjem poskušati preprečiti. Takšne okoliščine zato ni mogoče opredeliti kot nepredvidljive, s tem pa tudi ne kot takšne, ki je s pravočasnim postopanjem ne bi bilo mogoče preprečiti.

V posledici vsega navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik ni utemeljil obstoja dejanskih okoliščin, na podlagi katerih bi bilo mogoče zaključiti, da bi v obravnavani zadevi lahko nastopile škodljive posledice, ki bi jih bilo nujno s takojšnjo sklenitvijo pogodbe preprečiti.

Glede na to, da s strani naročnika zatrjevane okoliščine ne dajejo zadostne podlage za sklenitev pogodbe kljub vloženemu zahtevku za revizijo, obravnavanemu predlogu naročnika v skladu s četrtem odstavkom 20. člena ZPVPJN ni bilo mogoče ugoditi.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Naročnik (podredno) predlaga tudi izdajo sklepa, s katerim se kljub vloženemu zahtevku za revizijo dovoli začetek novega postopka javnega naročanja, in sicer izvedbo t. i. evidenčnega naročila, za čas do sklenitve pogodbe na podlagi že začetega postopka javnega naročanja.

Državna revizijska komisija pojasnjuje, da ima naročnik, skladno z drugim odstavkom 17. člena ZPVPJN (ki določa izjemo od pravila, da naročnik po prejemu zahtevka za revizijo ne sme skleniti pogodbe, ustaviti postopka zavrniti ponudb ali začeti novega postopka), v določenih primerih in pod določenimi pogoji možnost, da zagotovi (brez intervencije Državne revizijske komisije) predmet naročila tudi za čas postopka pravnega varstva. Drugi odstavek 17. člena ZPVPJN namreč v prvi povedi določa, da lahko naročnik, ne glede na prvi odstavek 17. člena ZPVPJN, za isti predmet naročanja izvede nov postopek javnega naročanja v skladu z zakonom, ki ureja javno naročanje, če v že začetem postopku javnega naročanja zaradi vloženega zahtevka za revizijo ne more pravočasno oddati javnega naročila, njegova izvedba pa je nujna tudi med predrevizijskim oziroma revizijskim postopkom, pod pogojem, da se to naročilo odda le za čas do sklenitve pogodbe na podlagi že začetega postopka javnega naročanja. Če je predmet naročila takšne narave, da naročila v novem postopku javnem naročanja ni mogoče oddati le za čas do sklenitve pogodbe na podlagi že začetega postopka, lahko naročnik nujno naročilo iz prejšnjega stavka odda, če Državna revizijska komisija predhodno izda sklep iz četrte alineje prvega odstavka 20. člena tega zakona (druga poved drugega odstavka 17. člena ZPVPJN).

Kot je Državna revizijska komisija v obravnavanem primeru že ugotovila, naročnik, na katerem je trditveno in dokazno breme glede obstoja okoliščin, ki bi v konkretnem primeru opravičevale izjemo po četrtem odstavku 20. člena ZPVPJN (torej tudi začetek novega postopka javnega naročanja za isti predmet naročanja), teh okoliščin v predlogu ni navedel.

Glede na to, da naročnik v predlogu ni predložil pravno relevantnih dejstev in dokazov, na podlagi katerih bi bilo mogoče utemeljeno zaključiti, da v okoliščinah konkretnega primera obstajajo prevladujoči razlogi, povezani z javnim interesom, in da je izvedba naročila nujna, Državna revizijska komisija (tudi) naročnikovemu predlogu za izdajo sklepa, s katerim bi se mu kljub vloženemu zahtevku za revizijo dovolil začetek novega postopka javnega naročanja za isti predmet naročanja, ni ugodila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk: Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:
Igor Luzar, univ. dipl. prav.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj,
- naročnik,
- izbrani ponudnik,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve.